

Non Solum syksy 2019

Syksytunnelmia Klassikalta

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	3
Klassikan kouluesittely 2019	4
Kakkosen syysajatuksia	5
Tuoreet tunnelmat tiimijaksosta	8
Vinkkejä yo-kirjoituksiin syksyn kirjoituskokemuksista	10
Et kai opi vapaa-ajallasi aktiivinen kansalainen?	12
Vaihto-opiskelijana Suomessa	14
Our Experience in Finland	15
Two months in Finland	16
Puolan Czystochowa ja Krakova	17
Lukkopaini -Mitä se on?	20
Elä hetkessä	21
Bussissa	23
Maistuvat mokkapalat syksyn herkutteluhetkiin	25
Toimittajat	27

Pääkirjoitus

Tiia Koponen

Kuva 1: ¹

Syksy on jo edennyt pitkälle ja kouluvuosikin lähtenyt käyntiin. Syksyn yo-kirjoitukset ovat jo takana päin ja toinen jakso pian puolivälissä. Klassikalla oli vaihto-opiskelijoita kah-

den kuukauden ajan Puolasta, sekä Espanjasta tutustumassa kouluumme ja tuomassa kansainvälisyyttä arkeen. Lisäksi jooga-kurssi järjestettiin ensimmäistä kertaa Klassikalla ja ykköset aloittivat tiimijakson.

Syyslomakin oli ja meni. Sateisista säistä huolimatta loma tuli varmasti monille tarpeeseen. Loma oli hyvä tilaisuus suunnata etelän lämpöön, ottaa kiinni rästitehtävissä ja nähdä kavereita. Itse vietin lomaa kotona koettuen rentoutua ja unohtaa koulutehtävät hetkeksi. Palautin mieleen, miten neuloa villasukkia ja tuloksena oli muutama pari sukkia. Kenties hyvä joululahjaidea kaverille?

Uusi lukuvuosi merkitsi lehdelle myös toimittajien vaihtumista. Uusia ykkösiä ja kakkoisia saatiin mukaan tiimiin edellisvuoden abien lähdettyä kohti uusia haasteita. Syksyn lehdessä saamme kuulla niin klassikkojen mietteitä, vinkkejä yo-kirjoituksiin, kuin vaihto-opiskelijoiden mielipiteitä Suomesta. Mukaan mahtuu myös ÄI7-kurssilaisten taidonnäyte. Entä tiedätkö sinä, mitä on lukkopaini?

¹<https://klassikka.fi/lehti/wp-content/uploads/sites/3/mcx/2023-07/DSC06662-scaled.jpg>

Klassikan kouluesittely 2019

ÄI7-kurssilaiset

Miltä Klassikka näyttää luontodokumentaristin silmin? Katso ensimmäisen jakson ÄI7-kurssilaisten suunnittelema ja kuvaama Klas-

sikan esittelyvideo.

VAROITUS: Video saattaa sisältää kärjistyksiä ja huumoria!

Kakkosen syysajatuksia

Siiri Pöllänen

Kuva 2: Vaahteran oksa Kuva: Jaakko Saano

Tänä syksynä olen pohtinut monenlaisia asioita: Tulevaisuuden pelkoja muun muassa opiskelupaikasta, alasta ja työllistymisestä. Erilaisia tapoja tasapainottaa arkea siten, että siitä nauttisi.

Syksy on lempivuodenaikani, mutta eri ihmiset varmasti kokevat sen eri tavoin. Tässäpä luonnehdintoja erilaisista syksyihmisistä:

Syysmasis

Syksyisen apeuden iskiessä syysmasis turvautuu valittamiseen. "On niin pimeää", "aina vaan sataa vettä" tai "liian kylmä ja en omista hanskoja" ovat syysmasiksen yleisimmät huolenaiheet.

Romantikko

Romantikko on syysmasiksen täysi vastakohda. Hän nauttii monivärisestä ruskeudesta ja pimeistä illoista. Ruskakuvien ottamisen lisäksi romantikko tykkää paasata syyspukeutumisestaan. Lämmin peitto, kuppi kuumaa

ja kynttilät ovat olennainen osa romantikon iltaa.

Stressiin tukehtuja

Uuden kouluvuoden kujeet eivät ole ottaneet häntä avosylin vastaan. Projektit kasaantuvat aina viimeiselle päivälle. Vapaa aika menee murehtiessa tai suorittamisen pakoilemisessa. Paras hetki päivästä on nukahtaminen.

Rennosti ja posin kautta

Kyseinen henkilö monesti odottaa koulun alkua. Parhaassa tapauksessa löytyy paljon uusia kavereita, esiin pulpahtelee uusia mielenkiintoisia ajatuksia ja arki rullaa hyvin omalla painollaan. Muut voivat olla jopa kateellisia R&P:n uskomattomasta sosiaalisuudesta.

Työrukkanen

Työrukkanen painaa hommia kaksin käsin. Kouluhommien lisäksi hänellä on ainakin kaksi työpaikkaa ja tavoitteellinen harrastus sekä urheilussa, että taiteissa. Priimaa pukkaa, vaikka ei edes yritä. Miten aika voikaan riittää kaikkeen?

Tänä syksynä minä, toisen opintovuoden opiskelija ja ystäväni olemme monesti pohtineet samaa aihetta. Tulevaisuudesta on mielenkiintoista keskustella eri henkilöiden kanssa. Joillekin on täysin selvää, mitä tulevaisuus pitää sisällään. He ovat niitä, joilla on selvät tavoitteet ja joille on helppoa määritellä, mitä he haluavat. Toisessa päässä taas ovat ne, jotka eivät vielä tiedä, eivätkä edes halua tietää. Ymmärrän hyvin kummankin ääripään, toisaalta on hyvä suunnitella, toisaalta taas elää hetkessä.

Itse putoan selvästi väliin tällä asteikolla. Olen löytänyt ne oppiaineet, jotka oikeasti kiinnostavat ja jättänyt pakkosuorittamisen pois. Minulla on haaveita ja tavoitteita tulevaisuudelle, mutta pyrin myös tarttumaan hetkeen. Joskus tällaisen balanssin löytäminen on haastavaa, eikä breakdowneilta ole todellakaan välttytty.

Työpaikallani on monenlaisissa elämäntilanteissa olevia ihmisiä, ja se on saanut pohtimaan tulevaisuutta laajemmin. Koska jokaisella on vähän erilainen tausta ja ajatusmaa-

ilma, jokaisella on myös aivan oma tapa kuvitella tulevaisuus. Kaikille ei sovi tiukat tavoitteet ja jotkut taas elävät odotuksessa. Jos se rauhoittaa, se ei ole väärin.

Välillä tuntuu, että todella tarvitsee sellaisia rauhoittavia tekijöitä. Vähän pohtii, miten paljon tuntuu hyvälle suunnitella. Lähin valintakohde tulee olemaan lukion jälkeiset opinnot. Jos valinta ahdistaa, kannattaa muistaa, että alaa voi aina vaihtaa, jos se ei kiinnostakaan. Pelkoja voi liittyä myös töiden saamiseen. Siihen pitää oikeastaan vain luottaa, että työllistyy. Elämämme aikana joudumme tai pikemminkin pääsemme erilaisiin työtehtäviin, joissa kyllä kouluttaudutaan säännöllisesti.

Mikä tässä syksyssä on muuttunut verrattuna viime syksyyn?

Vaikka olenkin toisen vuoden opiskelija, varmasti ykkösetkin jo pohtivat tulevaisuutta, ainakin tulevia kursseja. Ykkösenä ryhmäytyy koko ensimmäisen vuoden ajan. Tulee tosi paljon uusia tuttavuuksia ja oppii toimimaan erilaisten ihmisten kanssa. Ykkösenä myös harjoittelee ottamaan ohjat omiin käsiin, koska vastuu omista opinnoista siirtyy täysin itselle. Työtaakka voi aiheuttaa ajoittain uupumusta. Tänä syksynä olen todennut suhtautuvani paljon rennommin esimerkiksi päättöviikkoon.

Tähän loppuun pari vinkkiä helpottamaan syksyn arkea:

1. Nukkuminen etusijalle

Suosittelen henkilökohtaisesti ottamaan sopivan unirytmän haltuun! Kun uni on ykkössijalla, asiat rullaavat mutkattomammin. Jaksa keskittyä koulussa ja palautuu urheilusta paremmin.

2. Aikataulutus

Kunnollinen aikataulu helpottaa suuren työmäärän hallintaa. Joskus voi olla, että ainoa tapa saada jotain aikaiseksi, on laittaa se tarkkaan aikatauluun. Silloin se on pakko tehdä.

3. Vapaa-aika

Kannattaa myös muistaa perhe ja kaverit. Yhteinen ajanvietto tuo ehkä lyhyen, mutta ytimekkään piristyksen arkeen. Harrastuksen

parissa pääsee myös nollaamaan stressitasot.

4. Puhuminen helpotuksen ytimessä.

Puhuminen tuo apua ongelmiin. Jos jokin ahdistaa, mietityttää tai vaikka kokee itsensä liian rasittuneeksi, kannattaa tarpeen mukaan kertoa siitä ammattilaiselle. Myös läheiset ystävät tai perheenjäsenet voivat toimia kuuntelijoina ja helpottaa oloa.

Tsemppiä kaikille kouluarkeen!

Tuoreet tunnelmat tiimijaksosta

Elsa Koivula ja Venla Hämäläinen

Kuva 3: Tiimijakson pelipäivä

LUKIOSSAMME on järjestetty jo muutaman vuoden ajan syksyllä tiimijakso, jossa ensimmäisen vuoden opiskelijat opiskelevat tiimeissä. Tämän vuoden ykkösien tiimijakso alkoi 2. lokakuuta. Opiskelijat jaetaan tiimeihin testin avulla, jossa testataan, millainen tiiminjäsen kukin on ja näin jokaiseen ryhmään tulee erilaisia ihmisiä.

Ryhmät on jaettu kahteen ryhmäkokonaisuuteen Hypereihin (19A-D) ja Supereihin (19E-H). Ryhmäkokonaisuuksilla on erilaiset aineet. Ainoa sama aine on äidinkieli, josta opiskellaan toinen kurssi. Hypereiden muut aineet ovat yhteiskuntaoppi ja englanti ja Supereiden musiikki ja maantiede. Edellä mainituista käydään ensimmäinen kurssi. Johtonumerot 1 ja 2 on tarkoitettu pitkälle matema-

tiikalle ja urheilulukiolaisten aamuharjoituksille.

Viikko alkaa ainekohtaisilla oppitunneilla, joita ovat maanantain kaikki kolme tuntia ja tiistain ensimmäinen tunti. Näiden lisäksi torstaiaamuna on vaihtuva oppitunti.

Tiistai-iltapäivä, keskiviikko, torstai ja perjantaaamu on varattu tiimeissä työskenteleyn. Näillä oppitunneilla tehdään viikkotehtävää, joka annetaan edeltävän viikon lopussa. Lisäksi on mahdollista tehdä yksilötehtäviä. Viikkotehtävissä yhdistetään eri aineet yhdeksi kokonaisuudeksi. Esimerkiksi ammatialoista tehtävässä työssä yhteiskuntaoppi tulee esille pohdittaessa alan vaikutusta yhteiskuntaan, englanti tulee esille esitellessä ammatteja englanniksi ja äidinkieli tulee esille haastattelussa ja esittelykielessä.

Yksilötehtävinä tehdään yhteiskuntaopissa kirjan tehtäviä, englannissa oppimispäiväkirjoja ja äidinkielessä kirjan lukua.

Haastattelimme Klassikan käytävältä bongattuja ensimmäisen ja toisen vuoden opiskelijoita heidän mielipiteistään tiimijaksosta. Ykköset vastasivat noin viikon kokemuksella tiimijaksosta ja kakkoset muistelivat viime syksyään.

Ykkösten kanssa esiin nousivat pohdinnat siitä, voisiko tiimijakso olla vapaaehtoinen urheilulukion opiskelijoille, sillä se pienentää valintojen mahdollisuutta, kun vain 1. ja 2. johtonumerot ovat käytössä. Toiseksi kritisoinnin kohteeksi nousi eri oppiaineet kahdella eri ryhmäkokonaisuudella. Luonnollisesti esil-

le tuli myös se, kuinka tiimin toimivuus vaikuttaa mielipiteeseen tiimijaksosta. Tiimijakso on kuitenkin erään opiskelijan sanoin ”ihan fine”.

Kakkoset muistelivat tiimijaksoaan ihan mukavana, etenkin jos oma tiimi oli ollut hyvä. Ryhmän toimivaan dynamiikkaan tarvitsi kaikkien motivaatiota. Kakkosten mukaan tiimijakso poikkesi muista jaksoista olemalla helpompi, eikä se aivan vastannut odotuksia. Lisäksi se teki muut jaksot rankemmaksi, koska jaksoon ei mahtunut niin paljon kursseja. Yksilöllinen opiskelu tiimijaksolla oli kakkosten mielipiteen perusteella erilaista: esimerkiksi yksilötehtävät ja oppiaineiden sisällöt tuottivat kotitehtäviä. Pettymystä aiheutti se, että oppiminen oli hieman suppeampaa, mutta kakkoset kuitenkin iloitsivat yhteisöllisyyden ja yhteishengen parantumisesta tiimijakson myötä.

Haastattelimme myös Klassikan ”Mamma Latinaa” eli Pia Ahtosta saadaksemme kuulla myös opettajan näkökulman tiimijaksosta.

Pia,

Miksi tiimijakso?

Tiimijaksolla opiskelija oppii yhteistyötaitoja. Tiimijaksolla konkretisoituu, kuinka oppiaineet liittyvät toisiinsa ja muodostavat kokonaisuuksia. Siksi lukio onkin yleissivistävää.

Kuinka kauan tiimijaksoa on järjestetty?

Vuodesta 2017 lähtien.

Miten tiimijakso on kehittynyt sen alkuajoista?

Kyllä kehitystä on tapahtunut. Esimerkiksi kahtena viimeisimpänä vuotena tiimit on muodostettu ohjausryhmien sisällä, mutta

ensimmäisellä kerralla tiimit muodostettiin yli ryhmärajojen. Tiimijakso on kehittynyt kerta kerralta paremmaksi.

Onko eri vuosina ollut eri aineet tiimijaksossa?

On. Kaikki aineet eivät ole vaihtuneet, mutta koska aineet ovat vaihdelleet, hyvin moni aine on ollut tiimijaksossa.

Miten idea syntyi?

Idea lähti ensiksi opetussuunnitelmauudistuksesta. Olemme halunneet muun muassa kehittää opiskelijoiden yhteistyötaitoja ja tuoda arviointiin uusia näkökulmia. Isoin syy on kuitenkin ollut tarkoitus panostaa hyvinvointiin: kenenkään ei tarvitse pusertaa kaikkea yksin. Yhteistyön tekeminen valmistaa työelämään ja lisää hyvinvointia.

Millainen on tiimijakso opettajan näkökulmasta?

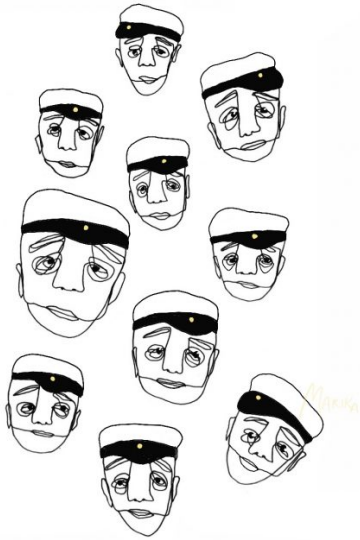
Tiimijakso on hektinen ja kiireinen, mutta antoisa. On mukava, kun pääsee osaksi moniammatillista tiimiä. Jokainen on oman alansa asiantuntija, joten samalla pääsee kurkistamaan muiden opettajien osaamisaloille. On lisäksi hauska päästä seuraamaan tiimien työskentelyä

Miten tiimit luodaan tiiminjäsentestin pohjalta?

On pyritty muodostamaan tiimit siten, että jokaista ”ihmistyyppiä” tulisi kuhunkin tiimiin. Toki tämä riippuu siitä, kuinka paljon kutakin tyyppiä ryhmässä on. Näin tiimeihin tulisi erilaisia ihmisiä ja siten toimivia tiimejä. Toki testi on suuntaa antava, tuskin kukaan meistä edustaa puhtaasti yhtä tiiminjäsentyyppiä.

Vinkkejä yo-kirjoitukseen syksyn kirjoituskokemuksista

Ella Mustonen

Kuva 4: Tavoitteena valkolakki Kuva: Mari-
ka Kauppinen

Eväät, laturi, kuulokkeet, kynä, kumi, tietokone, aamutossut, villasukat, viltti, passi... Olin laittanut lähes kaiken jo edellisenä iltana valmiiksi, ettei mikään unohtuisi. Olin teipannut oman nimeni ja kokelasnumeroni tavaroihini. Olin tehnyt osan eväistä, laittanut ne läpinäkyviin pakkauksiin ja maistellut niitä ihan varmuuden vuoksi. Loput eväistä tein vasta aamulla, koska en halunnut niiden lössähtävän.

Kaiken kaikkiaan minulla oli eväänä aivan liian monta sämpylää, suuri kuppi hedelmäsa-laattia, pillimehu (joka muuten näytti todella ankealta, kun värikäs mehupaketti oli teipat-

tu kokonaan) karkkia, sipsejä ja oreokeksejä. Ja tietysti vesipullo.

Eväiden määrästä johtuen aamulla pukuhuoneessa jouduin tekemään hieman töitä, jotta sain kaiken mahtumaan eväskoriin, joka olikin yllättävän pieni. (**VINKKI niille, jotka eivät vielä ole kirjoittaneet:** eväskorit eivät suurene seuraavaan kirjoituskertaan mennessä, joten kannattaa suunnitella eväiden koko tarkkaan ja pakata ne tiiviisti. Eväskoriin tulee mahtua myös laturit, kuulokkeet, passi ja kynät.)

Olin etukäteen jännittänyt sitä, millainen tilanne yo-kirjoitukset olisivat ja miten pärjäisin. Jännitin sitä, miten hyvin pystyisin keskittymään koesuoritukseen häiriötekijöistä huolimatta.

Olisi erittäin ärsyttävää, jos vieressäistuja maiskuttaisi tai rouskuttaisi eväitään tai naputtaisi kynällä pulpettia.

Varauduin häiritseviin ääniin ottamalla mukaan korvatulpat (**VINKKI 2:** korvatulpat, 1,95e, voivat olla hintansa arvoiset) Yllätykseni salissa oli kuitenkin hämmästyttävän hiljaista, enkä siksi tarvinnut korvatulppia.

Olin ollut huolissani myös siitä, jäätyisinkö salissa ja pilaisiko se keskittymiseni. Varauduin tähän pukeutumalla polvimittaiseen, paksuun fleecetakkiin, pitkävartisiin villasukkiin ja aamutossuihin. Lisäksi mukanani oli viltti. Silloin, kun vilttiä ei tarvinnut, se pehmusti mukavasti penkkiä. (**VINKKI 3:** Kan-

nattaa ottaa mukaan lämpimiä vaatteta, jotta kylmyys ei pilaa koesuoritusta. On kuitenkin hyvä huomioida, että kokelaan odotetaan pystyvän kantamaan eväskorinsa, tietokoneensa ja vilttinsä samalla reissulla, joten tavaraa ei saa olla liikaa.)

Olin etukäteen pohtinut myös sitä, miten reagoisin ympäristön hulinaan, kun kokelaat ramppaisivat vessassa. Minulla kävi kuitenkin hyvä tuuri, sillä paikkani oli aivan toisessa reunassa, eikä vasemmalla puolellani istunut ketään. Siksi häiritsevää liikettä oli vain vähän.

Vessakäynnit antoivat hyvän syyn jaloitella ja jumpata. Itse koin hyväksi sen, että sain välillä nousta seisomaan, liikkua ja ajatella jotakin muuta kuin koetta. Kun palasin takaisin, pystyin paremmin tarkastelemaan sitä, mitä oli aiemmin kirjoittanut. **(VINKKI 4: Tauot! Jos tuntuu vaikealta pitää taukoa kokeen tekemisestä omalla paikalla, voi olla helpompaa ottaa tauko kokeesta kävelemällä vessaan jumppaamaan.)**

Etenkin reaaliaineiden kokeissa suunnittelun merkitys korostuu. Aloitin jokaisen tehtävän tutustumalla mahdollisiin aineistoihin ja kirjoittamalla ylös kaikki ne asiat, jotka liittyivät kysytyyn asiaan. Varmistin myös, etten joutuisi harmittelemaan sitä, että unohtaisin

kirjoittaa jonkun ideani kokeeseen, merkittävällä paperille ne asiat, jotka olin jo lisännyt vastaukseen.

(VINKKI 5: Merkitse suunnitelmaan ne asiat, jotka kirjoitat vastaukseen, jotta huomaat, jos jokin unohtuu.)

Vähitellen puolenpäivän jälkeen sali alkoi tyhentyä. Olin päättänyt etukäteen, etten lähtisi kokeesta kuin korkeintaan aavistuksen ennen kolmea.

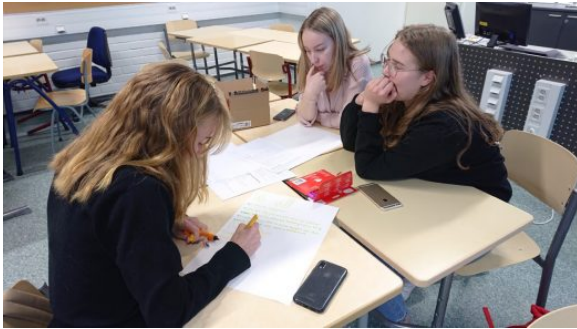
En halunnut, että pilaisin koesuoritukseni lähtemällä liian aikaisin.

Vaikka viimeisen puolentoistatunnin aikana tuntui siltä, etten enää jaksa, en antanut itseni lopettaa vaan hioin vastauksiani eväitä syöden ja taukoja pitäen. Olen todella iloinen siitä, etten lähtenyt liian aikaisin. **(VINKKI 6: Koetta saa tehdä kuusi tuntia, jotka kannattaa hyödyntää. Pitkän valmistautumisen jälkeen ei kannata pienentää omia pisteitä lähtemällä liian aikaisin.)**

Ennen kirjoituksia minua oli kehoitettu nauttimaan koetilanteesta, mikä kuulosti ironiselta. Koetilanteessa oloni oli kuitenkin myönteinen: tätä varten olin harjoitellut, nyt saan näyttää sen, mitä osaan.

VINKKI 7: Nauti koetilanteesta.

Et kai opi vapaa-ajallasi aktiivinen kansalainen?

Kuva 5: OneWorld Club

"The truth is out there"

Oman aikansa huippusuositun scifi-sarjan X-filesin tunnuslause kuului "The truth is out there". Tämä sopivan hämärä rajausta totuuden löytämiselle jostain tuolta, ja jopa muualta kuin koulusta, sopii hyvin myös oppimisellesi. Tiesitkö? Totta se on. Usein vain tahdomme rajata oppimisen mielessämme kouluun, koska sitä vartenhan tätä kaiketi käydäänkin. Hienommalla käsitteellä puhumme tällöin formaalista eli muodollisesta oppimisesta.

Vaan oppimista tapahtuu paljon muuallakin, vaikka se ei olisi aina niin suunnitelmallista ja tietoisesti oppimiseen tähtäävää toimintaa. Sitä voi siis tapahtua aivan huomaamattakin etenkin omien mielenkiinnon kohteiden parissa. Joku voisi nimittää ainakin osaa niistä harrastuksiksi. Kuinka hyvä saatatkaan olla shakissa, neuletöissä, lumenluonnissa tai ehkäpä jossain sähköisessä ympäristössä ohjailtavassa pelissä? Tuolloin puhutaan hienommin sanoen informaalista eli arkipäivän oppimisesta.

Entä jos nämä kaksi oppimisen muotoa voi-

taisiin yhdistää, niin että jälkimmäinen tukisi ensimmäisen edistymistä konkreettisesti?

Sitä varten olemme käynnistämässä kaikissa Kuopion lukioissa Aktiivisen kansalaisen passin -kokeilun.

Tarkoituksena on tuoda sinulle, opiskelijalle, mahdollisuus hyödyntää kurssien ulkopuolista toimintaasi lukio-opiskelujen edistämiseen.

Niinpä, jos vedät vapaa-ajallasi esimerkiksi lapsille kokkikerhoa, toimit taloyhtiösi vanhuksille atk-tukihenkilönä, olet virittänyt koirakaveritoimintaa, tutustuit juuri yrittäjyyteen vaikka 4H:n kurssilla tai olet mukana nuorisovaltuustotoiminnassa (siis esimerkiksi), sinulla on mahdollisuus saada toimintasi näkymään osana lukiosuorituksia. Mikäli arvelet, että sinulla olisi tähän edes jollain tasolla istuvaa toimintaa, niin tule nykimään al-lekirjoittanutta hihasta tai laita asiastasi viestiä. Raportointityö toki vaaditaan kurssisuorituksen saamiseksi.

rittamaan erilaisia mittauksia klassikkalaisten hyvinvointia koskien. Kokoonnumme 1-2 kertaa kuussa virallisesti, mutta muuten toiminta on varsin omatoimista.

Lisäksi koulullamme tarjotaan mahdollisuus osallistua **StartUp High Schoolin** kursseihin, ottaa osaa **Ny Vuosi Yrittäjänä** toimintaan, lähteä mukaan **NY24H -leirille**, olla mukana auttamassa muita opiskelijakavereita erilaisissa tutor-rooleissa sekä OPKH:n jäsenenä ja kohentaa kielitaitoa sekä kulttuurituntemusta monenlaisissa kansainvälisyysprojekteissamme.

Oman aikansa huippusuositun viihdesarjan Putouksen yhden hahmon hokeman mukaisesti "saa käyttää, mut ei ol pakko".

Toisena samankaltaisena toimintana olemme juuri aloittaneet koulullamme OneWorld Club-toiminnan.

Esimerkki tähän on lähtöisin Yhdysvalloista, missä koulunkäyntiin kuuluvat erilaiset kerhot, joiden piirissä opiskelijat touhuavat virallisten opetustuntien jälkeen.

OneWorld -toiminnan tarkoituksena on kehittää nimensä mukaisesti opiskelijoiden kykyä nähdä asioita globaalista perspektiivistä ja harjaannuttaa heidän tietojaan ja taitojaan toimia jopa tulevaisuuden suunnannäyttäjinä.

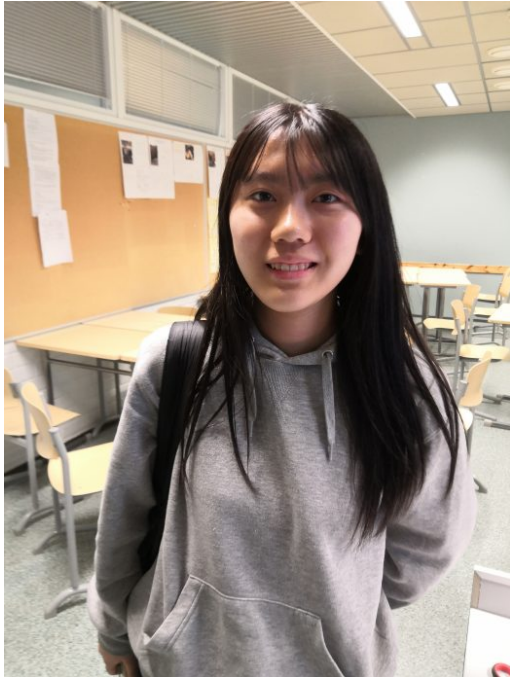
Ehkä hieman suuria sanoja suomalaisittain, mutta ideassa on myös totuuden siementä siellä jossain. Ja tuosta siemenestä lähdemme tuottamaan klubilaisten kanssa erilaisia kasveja vesiviljelymenetelmien avulla, kokeilemaan heinäsiirkojen kasvatusta sekä suo-

Kuva 6: Luovuus edistää oppimista

Vaihto-opiskelijana Suomessa

Elsa Koivula

Kuva 7: Tsumugi opiskelee myös suomea.

Tsumugi Yasukawa

Ikä 17

Japani, Miyazaki(Etelä-Japani)

Japanista minulle tulee mieleen ensimmäiseksi kaunis luonto erityisesti vaaleanpunaiset kirsikkapuut ja kauniit, mutta saasteinen ilma suurkaupungeissa. Tulee myös mieleen koulupuku ja hyvin suoriutuvat oppilaat. Japanista tulee mieleen myös luonnon rauha, mutta samalla tulee mieleen Tokion vilkkaat kadut. Vihreä tee ja järjestelmällisyys tulevat mieleen, kun on miettinyt vähän pidempään. Japanista syntyvät mielikuvat ovat osittain ristiriidassa toisiensa kanssa.

Tsumugista ensivaikutelma oli, että hän on mukava ehkä vähän ujo, joko luonteeltaan tai kielen vierauden takia. Pian huomasin, ettei meidän kummankaan englanninkielen taito ole kaikkein vahvin ja että jouduimme miettimään sanoja pitkään. Kun Tsumugi kertoi oman ikänsä suomeksi, huomasin hänen suomen kielen ääntämisen olevan erittäin hyvä.

Tsumugi kertoo kuinka hän oli kiinnostunut pohjoismaista ja niiden kulttuurista, lopullisen valinnan minne hän päätyi teki kuitenkin vaihdonjärjestäjä. Hän kertoo kuinka hän pitää suomen luonnosta sillä se on puhdas. Tsumugi kertoo myös, kuinka hän kävi poimimassa sienia ja kuinka hän nautti siitä. Hän pitää myös musiikin kuuntelusta erityisesti kpopista ja urheilunkatsomisesta.

Tsumugi saapui Suomeen neljäs päivä elokuuta, ennen koulun alkua hänellä oli vähän päälle viikko tutustua Suomeen ja hänen isäntäperheeseensä. Isäntäperheeseen kuului hänen lisäksi kolme uutta siskoa ja kolme veljeä. Hänen omaan perheeseensä, joka asuu Miyazakissa, sisältää hänen äitinsä, isänsä ja kaksi veljeä.

Koulusta Tsumugi kertoo kuinka Japanissa käytetään koulupukua ja kuinka hän mieluummin käyttää koulupukua, sillä hänellä on ollut vaikeuksia valita mitä pukea kouluun. Itsekin voin samaistua tähän, mutta minä pidän siitä, että saan valita itse vaatteeni. Uskon että itsekin pitäisin mieluummin koulupukua, jos olisin siihen tottunut.

Our Experience in Finland

Mar, Juan, Sara

Hi!

We are Mar, Sara and Juan, we are from Spain and we have been studying here for two months.

Our experience in Finland had been really awesome because we have learned many different things between Spanish culture and Finnish culture which are totally different.

One thing that we love is Sauna, because we have done one experience that consist in going to the lake and after that, back to the Sauna. We have to confess, that this feeling

between cold water and then going to a warm place is really amazing.

We love sauna!

Other thing that we have enjoyed a lot is the nature, we have seen many different between these two months because at the beginning we saw all the forests green, but after that yellow, red, orange and moreover last Saturday we saw snow!

That was really excited for us, because in our city we are not used to see snow.

However, we don't forget the huge lakes that you have because they are really beautiful when you see the forest and the lake, these are awesome views. Maybe for Finnish people that is normal, but for us it is totally different because the only water that we have seen are the lakes, seas and oceans.

Thanks to this experience we have learned many things about life, English and we have grown ourselves. We hope that we will return one day to Kuopio.

Two months in Finland

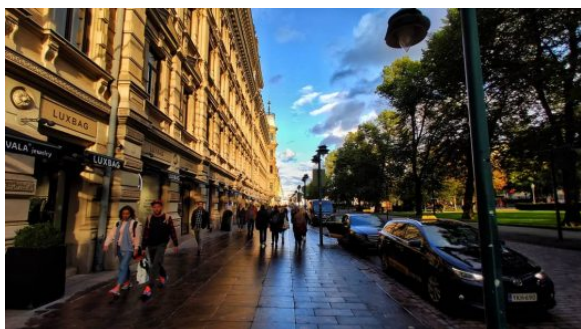
Agata, Dominika, Tomek

Hi Everyone,

We wanted to thank all of you for welcoming us to your school and being kind and always very helpful. We loved it here!

When we came we were impressed by your school. It's different than ours. The first big difference is laptops. In Poland we do not use laptops at all even for lots of school projects, we have to do them on paper. We liked the classes and we were amazed that all the teachers were speaking English so well, in Poland that is rather rare. Also, Klassika has a very modern interior and a lot of common spaces to sit, while in our school we do not have any. We liked the fact that every student gets free lunch. We liked them a lot (maybe except for soup day ;)).

We love that there is so much nature around and the air is fresh compared to the polish one that is full of smog.

When we visited Helsinki we were impressed with Oodi, it's so amazing. We had a great time with our hosts and we want to thank them for organizing this trip so perfectly.

We feel like in Finland people judge way less for the way you dress and for your life choices. It's a country where you can truly be yourself.

Thank you all once again for these amazing 9 weeks, they were truly unforgettable! Unfortunately on Sunday, we are coming back home but we hope there is a chance we will see again and that is why we tell you nake-miin!

Polish exchange students
Agata, Dominika & Tomek

Puolan Czestochowa ja Krakova

Kuva 8: Klassikkalaiset Puolassa

Erasmus + C.H.A.L.L.E.N.G.E-hanke lähti viikon reissulle Puolaan viiden opiskelijan ja kahden opettajan voimin syyskuun lopussa. Tarkoituksena oli, että jokainen opiskelija menee asumaan puolalaiseen perheeseen viikoksi, samalla tutustuen puolalaiseen kulttuuriin.

Hanke on ollut käynnissä syksystä 2018 lähtien ja siinä on mukana parikymmentä opiskelijaa klassikasta. Maita hankkeessa on mukana viisi: Suomen lisäksi Puola, Espanja, Italia ja Ranska. Jokaiseen maahan pääsee hankkeesta viisi opiskelijaa kerrallaan. 27.9.-5.10.2019 oli Puolan reissun vuoro.

Hankkeen aikana opiskelijat työstivät jo Suomessa muun muassa hankkeeseen liittyviä projektitöitä, joita esiteltiin vierailumaassa. Hankkeen tavoitteena on kehittää hyödyllisiä taitoja työelämää varten, lisätä kansainvälisyyttä sekä verkostoitua projektiin osallistuvien kanssa.

Reissumme alkoi vierailulla Auschwitziin sekä tutustumisella Krakovan kaupunkiin lauantaina. Sunnuntaina matkustimme bussilla host-perheidemme luokse Czestochowaan. Viikon aikana asuimme puolalaisissa perheissä, kävimme paikallisessa koulussa osallistu-

massa hankkeeseen suunniteltuun ohjelmaan, vierailimme erilaisissa kulttuurillisesti ja historiallisesti mielenkiintoisissa paikoissa sekä vietimme vapaa-aikaa uusien kansainvälisten kavereiden kanssa.

Päätimme kertoa reissumme annista matkalla olleiden haastattelun muodossa.

Juuliet Tikkanen

Mikä oli reissun paras kokemus?

“Reissusta on vaikea sanoa yhtä parasta kohta. Meillä oli lukuisia mahtavia kokemuksia reissun aikana, mutta sanoisin ehkä, että ne ihmiset siellä olivat kaikista parasta.”

Mikä asia tuli yllätyksenä sinulle Puolasta/Czestochowasta/Krakovasta?

“Yllätyin suuresti Czestochowasta etenkin. Se olikin kaupunkina kuin mikä tahansa hukan pienempi eurooppalainen kaupunki. Minulla ei ollut tietoa Puolasta lähes ollenkaan ja se tieto mikä minulla oli ei ollut kovinkaan positiivista, joten Czestochowa yllätti positiivisella tavalla.”

Eveliina Taskinen

Yllättikö joku asia sinut puolalaisiin perheisiin tutustuessasi?

“Se yllätti kyllä kuinka paljon he saattoivat polttaa esim. tupakkaa sisätiloissakin. He myös käyttivät kotona kenkiä, vaikka omasta mielestä lattiat olivat erittäin puhtaat. Tavallisia suihkuja ei ollut vaan he käyttivät vain kylpyammeita.”

Oliko sinulla jotain odotuksia reissua kohtaan? Täytyivätkö ne vai yllätytkö jostain?

“Reissua kohtaan minulla ei ollut odotuksia, mutta mahtava reissu oli. Lähtisin ehdottomasti uudestaan!”

Kaisu Kolehmainen

Challenge -hankkeen yhtenä osa-alueena on paikallisen kulttuuriperinnön näkyväksi tuominen. Mitä uutta opit Puolan kulttuurista ja/tai historiasta reissulla?

“Puola on sijaintinsa vuoksi ollut historian saatossa monien sotien taistelukenttä ja maa on myös joutunut jaetuksi useita kertoja. Puola on monipuolinen matkustusmaa historiasta kiinnostuneelle. Puolassa on jäljellä monenlaisia rakennuksia eri aikakausilta, esim. vanhoja linnojen raunioita keskiajalta.”

Kuva 9: Gramoz

Minkälainen mielikuva sinulle jäi Krakovan ja Częstochowan kaupungeista ulkoisesti?

“Krakova oli kaupunkina selkeästi enemmän turistikohte, sillä kauppia, ravintoloita ja hienoja rakennuksia löytyi selkeästi enemmän. Krakova oli kaunis ja siisti kaupunki. Częstochowassa oli myös kauniita paikkoja, kuten Jasna Góra luostari sekä kaupungin leveä pääkatu. Kaupunkina Częstochowa oli kuitenkin tavallisempi ja turismin vähäisyyden pystyi huomaamaan, kun sitä vertasi Krakovaan.”

Gramoz Perquku

Hanketapaamisissa on tarkoitus tutustua kohdemaan ihmisiin ja maan kulttuuriin ”ruohonjuuritasolla” asumalla paikallisessa perheessä, sekä myös verkostoitua muiden maiden opiskelijoiden kanssa. Millaista oli asua puolalaisessa perheessä, luistikko juttu?

“Reissun aikana sain kokea paljon puolalaista kulttuuria oppimalla paikallisten ihmisten

tapoja, juhlamenoja sekä pääsin kokemaan puolalaista ruokakulttuuria. Minulla ei ole mitään pahaa sanottavaa puolalaisista, sillä kaikki tapaamani ihmiset olivat hyvin ystävällisiä sekä hyvin seurallisia. Isäntäperheeni oli erittäin mukava, ja jos matkustan joku päivä Puolaan takaisin, toivon tapaavani heidät jälleen. Reissun aikana pyrin tutustumaan muihin oppilaisiin hankemaista sekä viettämään aikaa heidän kanssansa. Hengaaminen muiden ryhmien sekä puolalaisten kanssa oli ehdottomasti minun koko matkani kohokohta, ja reissun jälkeenkin olen vielä yhteyksissä heidän kanssaan. Juuri tämän takia suosittelisin kaikkia osallistumaan erasmusprojektiin, jos se olisi mahdollista.

Mitkä projektitapaamisessa yhdessä tehdyt jutut / tehtävät erityisesti auttoivat verkostoitumisessa?

“Projektitapaamisessa verkostoitumisessa auttoi erityisesti ajan viettäminen yhdessä muiden ryhmien kanssa. Toisten ryhmäläisten kanssa keskusteleminen sujui vaivattomasti ja keskustelumme oli usein

hyvin huumoritäyteinen. Projektin aikana teimme myös useita yhteistyötä vaativia töitä, mikä auttoi toistemme tutustumiseen vielä entisestään. Minun mielestäni verkostoituminen kuitenkin onnistui parhaiten vain viettämällä vapaaehtoisesti aikaa toisten kanssa, eikä vain yhteistyön pakottamana. Muiden ryhmien kanssa oli helppoa tulla toimeen, ja sain useita uusia kansainvälisiä ystäviä.”

Fanny Äijö

Suosittelisitko kansainvälisiä projekteja muille?

“Suosittelen kansainvälisiä projekteja kaikille, jotka ovat edes hieman kiinnostuneita erilaisista kulttuureista ja haluaa parantaa kielitaitoaan. Reissussa pääsi hyvin tutustumaan erilaisiin kulttuureihin ja ihmisiin. Totta kai kielitaitokin kehittyi tai siihen sai itsevarmuutta, sillä koko ajan oli puhuttava englantia, jotta pystyi kommunikoimaan muiden kanssa. Usein myös muiden maiden nuorista saa uusia tuttavuuksia.”

Lukkopaini -Mitä se on?

Salli Kortelainen

Kuva 10: Lukkopaini näyttää tältä

Usein minulta kysytään "Mikä se sinun laji olikaan?". "Lukkopaini" vastaan. Tässä vaiheessa ihmiset näyttävät siltä kuin olisivat kuulleet väärin.

Lukkopaini on kamppailulaji, jossa koitetaan hallita vastustajaa erilaisia otteita pystyssä ja matossa käyttäen. Pystyssä tehtäviä tekniikoita ovat esimerkiksi heitot ja erilaiset maahan viennit, mutta lyönnit eivät ole sallittuja. Matossa tehtäviä tekniikoita ovat ohitukset ja lukot. Kaikkiin tekniikoihin on

myös puolustukset ja vastatekniikat. Lukkopainissa pärjätäkseen harrastajan on tärkeää opetella sekä voiman käytön hallintaa että tekniikoita.

Innostuin lukkopainista yhdeksännen luokan syksyllä ja aloitin peruskurssin MMA Kuopion salilla. Nyt olen harrastanut hieman yli kaksi vuotta eikä innostus ole yhtään hiipunut. Lajissa on niin paljon erilaisia tekniikoita, että aina löytyy parannettavaa sekä uusia asioita, joista ei tiennytäkään. Olen käynyt muutamissa kisoissa, mutten ole voittanut otteluita. Uskoisin, että minunkin aika loistaa, kyllä tulee.

Salillamme treenaa kaiken ikäisiä ja kuntoisia harrastajia. Peruskurssi, josta harrastaminen aloitetaan kestää kymmenen viikkoa, ja se järjestetään keväisin ja syksyisin. Peruskurssilla opetellaan lajin perusteet, jonka jälkeen voi jatkaa edistyneiden ryhmään.

Lajista järjestetään eritasoisia kilpailuja kuten Suomen, Euroopan sekä maailmanmestaruus kilpailuja sekä pienempiä salikisoja. Kisoissa luokat määräytyvät painon ja sukupuolen mukaan. Ajankohtaista lukkopainista tällä hetkellä on Tampereelta kotoisin olevan Elvira Karppisen huikea suoritus lukkopainin maailmanmestaruus kisoista, joista hän otti ensimmäisenä suomalaisena mitalin.

Elä hetkessä

Anniina Jäntti

Elä hetkessä!

Oispa, oispa, oispa

Oispa mulla auto, oispa mulla oma kämppä, oispa mulla uus puhelin, oispa mulla enemmän kavereita tai oispa mulla poikaystävä.

Tämä viisikirjainta sisältää sanan, joka on nykyään niin yleinen. Me halutaan asioita ihan maasta taivaaseen eikä me koskaan olla tyytyväisiä.

Hyvät ystävät! Eikö meille tosiaan riitä se, mitä meillä jo on?

On tervettä haluta asioita ja unelmoida, eikä sitä meiltä kukaan kiellä sehän se meitä vie eteenpäin elämässä, mutta unohdetaanko me siinä sivussa tämä hetki ja se mitä meillä jo on?

Kysyin töissä eräältä asiakkaalta, joka käy meillä hyvin usein, miten hänellä menee. Sain vastauksen, jota en odottanut saavani. Hän vastasi: "Olenhan minä tässä ja hengitän", sitten hän jatkoi ja naurahti: "Eikös se ole jo aika hyvin!" Naurahdin takaisin ja vastasin, että no joo tottakai onhan se!

Jäin kuitenkin jälkeen päin miettimään tätä tilannetta ja sitä, että olenko itse osannut koskaan olla kiitollinen noin pienistä asioista. Siitä, että olen terve, siitä, että mulla on katto pään päällä ja siitä, että saan olla sellainen, kun mä haluan olla. Eivätkä ne ole niin pieniä asioita, vaan ehkä enemmänkin itsensäselvyyksiä ainakin itselle välillä.

Tai oonko mä kiittänyt mun ympärillä olevia ihmisiä siitä kaikesta tuesta, seurasta ja rakkaudesta, mitä mä oon heiltä saanut.

Mä itse olen hyvin tavoitteellinen ihminen ja mulla on tietty visio siitä, millaisen elämän mä haluan itselleni rakentaa. Mun elämässä on koko ajan monta rautaa tulella: opiskelen, urheilen tavoitteellisesti, käyn töissä opiskelujen ohella ja yritän järjestää vielä aikaa rakkaille ystäville ja perheelle. Enkä mä osaa tehdä mitään näistä oikein puoli teholla. Juoksen paikasta A paikkaan B ja yritän pitää kaiken kasassa. Juuri tämän takia unohdan monesti pysähtyä paikalleen ja katsoa, mitä ympärillä tapahtuu. Ja kaiken tämän mä teen vain sen takia, että mä voisin saavuttaa elämässä sen, mitä mä olen aina halunnut saavuttaa.

Tiedän, että haluan joskus oman kodin, aviomiehen, ehkä lapsia ja hyvän ammatin tai ainakin luulen tietäväni. Voin myös väittää, et-

tä jokaisella teistä on tavoitteita ja että jokainen teistä on kuvitellut elämänsä tietyn matkan päähän. Emme me voi kuitenkaan suunnitella sitä etukäteen ja juosta sellaisen asian perässä, mitä me emme käytännössä tiedä. Me tiedämme vain, että se on tuolla jossain ja että meidän täytyy tehdä sen eteen ihan valtavasti töitä ja että sitten, kun me se joskus saavutetaan, niin me ollaan tosi onnellisia.

Ja ehkä vasta nyt, kun tämän sanoo ääneen, tajuaa, että faktahan on se, että tulisi elää hetkessä. Ei se ole sen arvoista terveytensä uhalla tavoitella jotain, mitä ehkä joskus saavuttaa. Tärkeämpää olisi elää hetkessä nyt,

kun on vielä terve, nuori ja elämä edessä. Kiittää niitä ihmisiä siinä ympärillä ja antaa aikaa myös itselle. Pysähtyä, katsoa ympärille ja kiittää myös itseään.

Olkaa siis kiitollisia pienistäkin asioista ja unohtakaa se oispa-sana. Koska elämässä voi käydä ihan mitä vaan: voi sairastua tai aika voi mennä kuin siivillä, eikä silloin auta sanoa, että oispa mulla terveyttä, oisimpa mä vielä nuori tai oispa mulla vielä elämä edessä.

Jos te haluatte jotain oikein kovasti, te voitte sen myös saavuttaa, mutta tehkää se niin, että ette unohda tätä hetkeä, koska se on se arvokkain asia, mitä meillä on.

Bussissa

Siiri Pöllänen

Kuva 11: Ei bussi vaan kuorma-auto

Astun täpötäyteen bussiin. Paksut vaatteet tuntuvat aivan liian kuumilta, kun niin monta ihmistä on mahdettu samaan tilaan. Keskusaukko on jo täynnä seisojia.

Ainut jäljellä oleva istumapaikka on lähes kaikkia muita vastaan päin oleva penkki. Istuudun. Bussi lähtee liikkeelle. Pian se taas pysähtyy, ja lastenvaunut jäävät pois kyydistä. Nuori mies huikkaa kiitoksen. Pian takaa-ni vaappuu ihmisenalku kovalla äänellä selittäen. Pieni poika, ehkä kolmen, on astunut isosiskonsa ja äitinsä kanssa bussiin. Kolmikko vaappuu kohti vapautunutta paikkaa. Pikkupoika tahtoo ikkunapaikan, mutta sis-ko kerkeää nousta riville ensin. Poika hakkaa käytäväpenkkiä ja huutaa tahtovansa ikkunapaikan. Äiti komentaa pojan sijasta isosiskoa siirtymään.

Korkeimmalla paikalla bussissa istuu nuori nainen. Hän tuskin on vielä 18. Jaloissaan hänellä on suuri, pullottava urheilukassi. Sylissä on vielä reppu ja kangaskassi. Ilme on tulkitsematon, hän katsoo ulos. Tummanrus-

keat hiukset ovat kiinni. Ihan kuin kuulokkeiden johdot kuristaisivat häntä. Hän on solmussa ja epämukavana.

“Hei äiti”, edessäni istuva parikymppinen nainen aloittaa puhelun. Hän on kääriytynyt paksuun huiviin ja tuntuu tärisevän. Lasien takana silmät kostuvat. “Soitin jo isälle. Se sanoi, ettei sillä oo mulle ylimäärästä”. Tauko. Hän ottaa happea huivin takaa. “Joo, mä yritän. Kyllä mä pärjään”. Kyynel valuu posken kautta huiviin. Pian silmätkin katoavat sen taakse.

Keskusaukossa seisoo noin nelikymppinen mies yllään urheiluvaatteet. Hän pitelee maastopyörää nojalla seinää vasten, se vie suuren tilan. Ilme on väsynyt, sänkinen, silmien alla on varjot. Mies on hyvässä kunnossa, mutta huojuu kofeiinista. Mutkainen tie johtaa synkkään metsään ja miehen ilme kirkastuu. Hän painaa nappia ja raahautuu ulos pyörineen.

Ikkunan vieressä istuu ehkä kuusikymppinen mies. Hänellä on kauniisti harmaantuneet hiukset ja tummat kasvot. Keskittyneesti hän tuijottaa ulos silmissään kummallista rauhallisuutta. Katse tekee vaeltavan kierroksen jäljellä olevissa matkustajissa. Katseemme kohtaavat hetkeksi ja kasvoille syttyy rauhoittava hymy. Ikään kuin vanhemman neuvo: kaikki järjestyy. Maisemat ovat tavallisia.

Valkohiuksisella naisella on kirkkaanpunaista huulipunaa. Huolitellut vaatteet kertovat vauraudesta. Ilme on vaativa ja kokenut. Nainen on vanha, mutta ryhti on suora. Katseessaan hänellä on suuria lavoja, esiintymismek-

koja ja spottilamppuja. Yleisö taputtaa railakkaasti, kun hän kumartaa. Vai muistaako hän edes sitä. Luultavasti vain sen.

Nousen, kävelen bussin keskelle ja astun ulos.
On kylmä.

Siiri Pöllänen

Maistuvat mokkapalat syksyn herkutteluhetkiin

Tiia Koponen

Kuva 12: Mokkapaloja -nam

Jo pienestä pitäen leipominen on ollut lähellä sydäntäni, mutta lukion alettua siihen ei aina ole löytynyt aikaa muiden harrastusten ja opiskelujen ohella. Syyslomalla viimein päätin käydä läpi vanhoja reseptejä läpi ja löysinkin äitini vanhan mokkapalareseptin yli 30 vuoden takaa. Mokkapalat ovat tunnetusti yksi yleisimmistä leivonnaisista, joita myyjäisiin tehdään – eikä suotta! Mokkapalat sopivat myös aloittelijalle tehtäväksi ja variaatioita voi tehdä useita. Mikäli sisäinen leipuri herää, tässä on yksi takuuvarma resepti mokkapaloille!

Mokkapalat (uunipellillinen)

Tarvitset:

3 Kananmunaa

2 1/2 -3dl Sokeria

200g Sulatettua margariinia tai voita

2dl Maitoa

5dl Vehnäjauhoja

3-4tl Leivinjauhetta

3tl Vanilliinisokeria

2-3rkl kaakaojauhoja

Kuorrutus:

1 pkt Tomusokeria (=4dl)

5 rkl Sulatettua voita

5 rkl Vahvaa kahvia

1 rkl Kaakaojauhoja

2 tl Vanilliinisokeria

uunipellille. Paista leivonnaista 20 min tai kunnes leivonnainen on kypsä.

Kuorrutuksen valmistus:

1. Anna kypsän leivonnaisen jäähtyä, ennen kuin teet kuorrutuksen.
2. Sekoita kuorrutuksen ainekset ripeästi keskenään. Levitä kuorrutus jäähtyneelle levylle.
3. Ripottele päälle oman mielen mukaan kookoshiutaleita tai nonparelleja. (Kuvissa käytetty suklaalastuja)

Päälle: Kookoshiutaleita, nonparelleja tai suklaahippuja

1. Aloita leivonta ottamalla tarvittavat ainekset ja astiat esille. Laita uuni lämpenemään 200°:seen.
2. Vaahdota sokeri ja kananmunat kuohkeaksi.
3. Sekoita kuivataineet keskenään ja lisää ne vaahtoon vuorotellen maidon kanssa.
4. Lisää seokseen sulatettu margariini.
5. Levitä seos leivinpaperilla vuoratulle

Toimittajat

Kuva 13: Non Solumin toimittajat

Päätoimittaja Tiia Koponen

Ella Mustonen

Siiri Pöllänen

Jaakko Saano

Elsa Koivula

Venla Hämäläinen

Salli Kortelainen

ohjaava opettaja: Henna Hämynen